

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

JAWNE

DO UŻYTKU
KONSERWACYJNEGO

*Działania bojowe rlb podczas
zabezpieczenia desantów powietrznych*

~~040487~~

40487

JAWNE

~~DO UŻYTKU~~
~~WYKONAWCY~~

Działania bojowe p/b podczas
zabezpieczenia desantów powietrznych

Wzrost 1054

~~040487~~

40487

~~SECRET~~
~~SECRET~~
~~SECRET~~
Egz. poj.

Do
Przewodniczącego
Komitetu ds. Wnioskowania
K. Świerczewskiego
53/0113/97

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

Ameli. pt 12057
①

Kandydat nauk wojskowych
Płk B.A.Ajrapietow
Działania bojowe plb podczas zabezpieczenia
desantów powietrznych

Przełożył z rosyjskiego:
płk dypl.mgr pil.Ludwik Jabłoński

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Akademii Obrony
nr ewid.

40487

pokonanie ich naszymi nacierającymi wojskami.

Na korzyść operacji na przymorskich teatrach działań wojennych desanty powietrzne mogą uchwytwać przyczółki na wybrzeżu w celu zapewnienia wysadzenia desantów morskich, uchwytwać wyspy i inne ważne obiekty na morskich liniach komunikacyjnych przeciwnika. Działania bojowe desantów powietrznych na tyłach przeciwnika rozwijają się w złożonych warunkach sytuacji. Są one prowadzone samodzielnie i w izolacji od wojsk nacierających od frontu i charakteryzują się prowadzeniem zaskakujących i zdecydowanych manewrowych działań.

Charakter działań bojowych desantu powietrznego i trudności desantowania **W s t ę p** przęta/środków ogniowych/ i czołgów

Doświadczenia przeszłych wojen i rozwój sztuki wojennej rakietowe uzbrojenie desantów powietrznych nie pozwala im wykonywać w obecnym okresie potwierdzają wzrastające znaczenie desantów powietrznych w działaniach bojowych wojsk. Wszystkie zadania wynikające z potrzeb walki. Niedostatek środków ogniowych desantów powietrznych uzupełnia się naziemnymi środkami

Zastosowanie broni jądrowej w połączeniu z zastosowaniem desantów powietrznych odkrywa szerokie możliwości w realizowaniu głębokich operacji zaczepnych i zwiększeniu ich tempa. Lotnictwo bombowe, dysponujące mocnym uderzeniem i wysoką manewrowością, jest jednym z podstawowych środków zabezpieczenia

Właściwości i możliwości bojowe desantów powietrznych desantów powietrznych w czasie desantowania i w czasie walki, we współczesnych warunkach pozwalają im wykonywać rząd ważnych zadań taktycznego, operacyjnego a w niektórych przypadkach i strategicznego znaczenia. Działając na tyły przeciwnika, desanty powietrzne są zdolne uchwycić i zniszczyć broń jądrową i inne środki masowego rażenia. Mogą one także wzbraniać podejście odwodów przeciwnika do linii frontu, dezorganizować dowodzenie wojskami i pracę tyłów przeciwnika, uchwytwać ważne rubieże, rejony, węzły dróg i inne obiekty powietrznych, szczególnie w przypadkach, kiedy desantowanie przeprowadzają w celu pomagania wojskom nacierającym w niszczeniu zgrupowań przeciwnika, uchwytwać przyczółki i przeprawy na ważnych rubieżach wodnych, a także górskie przełęcze i przejścia, aby zapewnić szybkie

Uwzględniając tę sytuację, w materiale niniejszymą wagą

pokonanie ich naszymi nacierającymi wojskami.

Na korzyść operacji na przymorskich teatrach działań wojennych desanty powietrzne mogą uchwytywać przyczółki na wybrzeżu w celu zapewnienia wysadzania desantów morskich, uchwytywać wyspy i inne ważne obiekty na morskich liniach komunikacyjnych przeciwnika. Działania bojowe desantów powietrznych na tyłach przeciwnika rozwijają się w złożonych warunkach sytuacji. Są one prowadzone samodzielnie i w izolacji od wojsk nacierających od frontu i charakteryzują się prowadzeniem zaskakujących i zdecydowanych manewrowych działań.

Charakter działań bojowych desantu powietrzego i trudności desantowania ciężkiego sprzętu/środków ogniowych/ i czołgów predestynują charakter desantów powietrznych. Lekkie artyleryjsko-rakietowe uzbrojenie desantów powietrznych nie pozwala im wykonywać wszystkich zadań wynikających z potrzeb walki. Niedostatek środków ogniowych desantów powietrznych uzupełnia się naziemnymi środkami frontu/głównie uzbrojeniem rakietowym/ i lotnictwem,

Lotnictwo bombowe, dysponujące mocnym uderzeniem i wysoką manewrowością, jest jednym z podstawowych środków zabezpieczenia desantów powietrznych w czasie desantowania i w czasie walki.

Możliwości bojowe plb, wykorzystanego do wykonania części zadań, rozwiązywanych frontowym lotnictwem bombowym, na korzyść desantu powietrzego, najpełniej jest wykorzystywane są podczas zabezpieczenia operacyjnych desantów powietrznych, które wyrzuca się na dużą głębokość, zazwyczaj za promieniem taktycznym LMB. Jednak plmb może być także wykorzystywany do zabezpieczenia taktycznych desantów powietrznych, szczególnie w przypadkach, kiedy desantowanie przeprowadza się nocą i efektywne działania LMB we wsparciu desantu powietrzego są wykluczone.

Uwzględniając tę sytuację, w materiale niniejszym większą

uwagę zwrócono na zabezpieczenie desantów operacyjnych przez plb.

Zadania zabezpieczenia desantów pułk może wykonać pomyślnie w warunkach prawidłowej organizacji działań bojowych pododdziałów przez dowódcę i sztab pułku i dowodzenia nimi w czasie wsparcia działań desantu powietrznego i przygotowania personelu latającego do prowadzenia działań bojowych na korzyść desantu powietrznego. Tym sprawom oświecone jest niniejsze opracowanie.

Warunki działań bojowych plb podczas zabezpieczania desantów
powietrznych.

W niniejszym opracowaniu rozpatruje się warunki działań bojowych plb, które wynikają z właściwości zastosowania desantów powietrznych i charakteru ich działań bojowych. Warunki te charakteryzują się głównie głębokością oddziaływania bombowców podczas zabezpieczenia desantów powietrznych, natężeniem bojowych działań bombowców, charakterem naziemnej sytuacji i efektywnością systemu obrony przeciwlotniczej przeciwnika w rejonie działań bojowych plb. Głównymi elementami oddziaływania bombowców na desantów powietrznych jest zabezpieczenie desantów powietrznych. W zależności od zadań, składu desantu, głębokości szturm i długotrwałości działań bojowych na tyłach przeciwnika desanty powietrzne mogą być taktycznymi, operacyjnymi lub specjalnego przeznaczenia/tytułu. W niniejszym opracowaniu rozpatruje się warunki działań bojowych plb podczas zabezpieczania desantów powietrznych.

Taktyczne desanty powietrzne stosuje się w taktycznym współdziałaniu z wojskami działającymi od frontu. Desanty te są wydzielane z dywizji smechanizowanych i pancernych i desantuje się je sposobem wysadzania/lądującym/ ze śmigłowców na głębokość do 100 km.

Operacyjne desanty powietrzne stosuje się do wykonania zadań w interesach operacji wojsk frontu. Formuje się je ze składu wojsk powietrznodesantowych/jedna lub kilka DPD/ i desantuje się głównie sposobem spadochronowym na głębokość od 100 - 150 do 200 - 300 km.

Zabezpieczając działania bojowe desantu powietrznego bombowce wykonują uderzenia na obiekty w rejonie desantowania, w strefie która jest ograniczona granicami rejonu desantowania i przedstawia

1. Warunki działań bojowych plb podczas zabezpieczania desantów powietrznych.

W niniejszym opracowaniu rozpatruje się warunki działań bojowych plb, które wynikają z właściwości zastosowania desantów powietrznych i charakteru ich działań bojowych.

Warunki te charakteryzują się głównie głębokością oddziaływania bombowców podczas zabezpieczenia desantów powietrznych, natężeniem bojowych działań bombowców, charakterem naziemnej sytuacji i efektywnością systemu obrony przeciwlotniczej przeciwnika w rejonie działań bojowych plb.

Głębokość oddziaływania bombowców podczas zabezpieczenia desantów powietrznych. W zależności od zadań, składu desantu, głębokości zrzutu i długotrwałości samodzielnych działań bojowych na tyłach przeciwnika desanty powietrzne mogą być taktycznymi, operacyjnymi i specjalnego przeznaczenia/tych ostatnich nie rozpatruje się w niniejszym materiale/.

Desanty operacyjne, działające na tyłach przeciwnika w cza-

Taktyczne desanty powietrzne stosuje się w taktycznym współdziałaniu z wojskami działającymi od frontu. Desanty te są wydzielane z dywizji zmechanizowanych i pancernych i desantuje się je sposobem wysadzania/lądującym/ ze śmigłowców na głębokość do 100 km^o.

Operacyjne desanty powietrzne stosuje się do wykonania zadań w interesach operacji wojsk frontu. Formuje się je ze składu wojsk powietrznodesantowych/jedna lub kilka DPD/ i desantuje się głównie sposobem spadochronowym na głębokość od 100 - 150 do 200 - 300 km.

Zabezpieczając działania bojowe desantu powietrznego bombowce wykonują uderzenia na obiekty w rejonie desantowania, w strefie która jest ograniczona granicami rejonu desantowania i przedstawia sobą pole walki, i na wojska wyruszające do rejonu desantowania w promieniu 40 - 50 km od jego granic.

W ten sposób plb podczas zabezpieczania desantów powietrznych działa na obiekty oddalone od przedniego skraju nie więcej niż 150 km, a podczas zabezpieczania operacyjnych desantów powietrznych - 300 - 350 km. Pozwala to plb prowadzić działania bojowe w celu zabezpieczenia desantów powietrznych bez przebazowania ~~in~~ tylko z wykorzystaniem lotnisk wysuniętych/podskokowych/ i zmiennego profilu lotu.

Natężenie działań bojowych. Długotrwałość samodzielnych działań taktycznego desantu powietrznego w zależności od jego składu/pułk, batalion/ może wynosić od 4 - 6 godzin do jednej doby, a desantu operacyjnego - 2 - 3 doby.

Uwzględniając długotrwałość działań desantów powietrznych i średnią normę natężenia działań pułku można przypuszczać, że plb podczas zabezpieczenia taktycznego desantu powietrznego będzie ograniczony jednym pułkowym wylotem/głównie w nocy/. Podczas zabezpieczania desantów operacyjnych, działających na tyłach przeciwnika w cza-

sie dwu dób pułk może wykonać na korzyść tego desantu do czterech wylotów pułkowych.

Znaczna część możliwego bojowego natężenia działań plb zabezpieczającego desant powietrzny będzie realizowana w nocy i w trudnych warunkach atmosferycznych, tzn. w utrudnionych warunkach organizacji i wykonania uderzeń. Wyjaśnia się to tym, że we współczesnych warunkach przewiduje się desantowanie desantów powietrznych nocą i w trudnych warunkach atmosferycznych. Zastosowanie desantów powietrznych nocą pozwala skutecznie pokonać system obrony przeciwlotniczej przeciwnika podczas desantowania i daje rząd zalet taktycznych podczas prowadzenia walki na ziemi, takich jak nagłość ataku itp.

Konieczność prowadzenia działań bojowych nocą obniża efektywność bombowego uderzenia pułku i dlatego plb, zabezpieczający desant, powinien stosować równolegle z klasycznymi środkami rażenia, rażenie i środki rażenia z większą efektywnością: bomby jądrowe i środki trujące. Jednak możliwości bojowe pułku tak w natężeniu działań, jak i w ich efektywności mogą się okazać niedostatecznymi dla wykonania wszystkich zadań zabezpieczenia desantów powietrznych. W tych warunkach plb będzie wykonywał zadania zabezpieczenia desantu powietrznego razem z innymi pułkami dywizji.

Charakter sytuacji naziemnej. Działania bojowe desantów powietrznych przebiegają na niewielkich przestrzeniach. Rejony działań bojowych mogą się szybko zmieniać, aby wykluczyć długotrwałe znajdowanie się wojsk w jednym miejscu. Desanty powietrzne prowadzą walkę z dużą aktywnością, która jest spowodowana prowadzeniem manewru siłami i środkami i równolegle z nimi niespodziewanych /nagłych/ uderzeń, szybkim przechodzeniem od działań rozproszonych /rozśrodkowanych/ do działań ześrodkowanych i odwrotnie. Natężenie walki desantów powietrznych usiła się w miarę podchodzenia odwodów przeciwnika do

rejonu działań. W sumie sytuacja naziemna charakteryzuje się wysoką dynamicznością.

Dynamiczność sytuacji w rejonie działań bojowych desantu powietrznego/możliwość szybkich zmian/ wymaga od plb, zabezpieczającego go desant powietrzny, posiadać część sił, a niekiedy i całość w gotowości numer 1.

Możliwość zmiany sytuacji w okresie lotu bojowego, pojawienie się ważniejszych obiektów, przedstawiających zagrożenia dla desantu, może doprowadzić do zmiany zadań bojowych, co powoduje potrzebę konkretyzowania zadań w powietrzu i stosowania przecelowania. Wynika z tego potrzeba dokładnego zgrania działań bombowców z działaniami desantu powietrznego w miejscu i czasie/chodzi o uderzenia/.

Efektywność systemu OPL w rejonie działań bojowych pułku.
Rejon działań bojowych pułku obejmuje całą głębokość obrony armii polowej. System obrony przeciwlotniczej głębokości taktycznej i operacyjnej, jej efektywność były rozpatrywane w poprzednich zjęciach. Podczas zabezpieczania przez plb desantów powietrznych jest bardzo charakterystyczne naruszenie systemu przeciwlotniczej osłony wojsk przeciwnika i obezwładnienie lotnictwa myśliwskiego na lotniskach uderzeniami artylerii, broni raketowej, siłami lotnictwa AL i zadaniem silnego przeciwdziałania systemowi radiolokacyjnemu obrony przeciwlotniczej w czasie ~~przetrwania~~ desantów powietrznych w pasie ich przelotu. Stwarza to bardzo wygodne/dogodne/ warunki pokonania bombowcami przeciwdziałania artylerii przeciwlotniczej, przeciwlotniczych rakiet kierowanych i LM przeciwnika w przeciągu całego okresu desantowania.

2. Prowadzenie działań bojowych przez plb w czasie zabezpieczenia desantów powietrznych

Zastosowanie desantów powietrznych ^{obejmuje} wymaga odpowiedniego przygotowania desantowania, desantowanie i działania bojowe na ziemi. Rozpatrzmy kolejno możliwe zadania i kolejność ich wykonania przez

Desantowanie przeprowadza się po przejściu wojsk do natar-
cia, kiedy wytwarza się sprzyjająca sytuacja zastosowania desantu.

W ten sposób działania bojowe plb podczas zabezpieczania
desantów powietrznych w okresie przygotowania do desantowania zbie-
gają się w czasie z działaniami jednostek LB ^{przygotowania i} podczas organizacji
operacji zaczepnej wojsk frontu/armii/.

Podczas przygotowania desantów powietrznych do zastosowa-
nia bojowego potrzebna jest duża liczba danych z rozpoznania, odnoszą-
cych się/dotycających/ charakteru rejonu desantowania, obecności i po-
łożenia wojsk przeciwnika w rejonie desantowania i w przylegających
do niego rejonach, a także systemu OPL w pasie przeletu desantu po-
wietrznego. Kład obiektów obrony przeciwdesantowej/wojska, środki

2. Prowadzenie działań bojowych przez plb w czasie zabezpieczenia

desantów powietrznych

Zastosowanie desantów obejmuje odpowiednie przygotowanie
desantowania, desantowanie i prowadzenie działań bojowych na ziemi.
Rozpatrzmy kolejno możliwe zadania i porządek ich wykonywania przez
plb w czasie przygotowania do desantowania, w czasie desantowania
i walki na ziemi.

Zabezpieczenie desantów powietrznych w czasie przygotowania do

desantowania

Przygotowanie desantów powietrznych do desantowania/przygo-
towanie desantowania desantów powietrznych/ przeprowadza się jedno-
cześnie z ogólnym przygotowaniem wojsk frontu/armii/ do operacji.
W czasie przygotowania do desantowania uwzględnia się planowanie
zastosowania bojowego desantów powietrznych w operacji, przygotowanie
rejonów wyjściowych do desantowania i ześrodkowanie w nim desantu
i LT, organizację współdziałania desantów powietrznych z wojskami
lądowymi i lotnictwem, organizację dowodzenia.

Desantowanie przeprowadza się po przejściu wojsk do natarcia, kiedy wytwarza się sprzyjająca sytuacja zastosowania desantu.

W ten sposób działania bojowe plb podczas zabezpieczania desantów powietrznych w okresie przygotowania do desantowania zbiegają się w czasie z działaniami jednostek LB ^{przygotowania i} podczas organizacji operacji zaczepnej wojsk frontu/armii/.

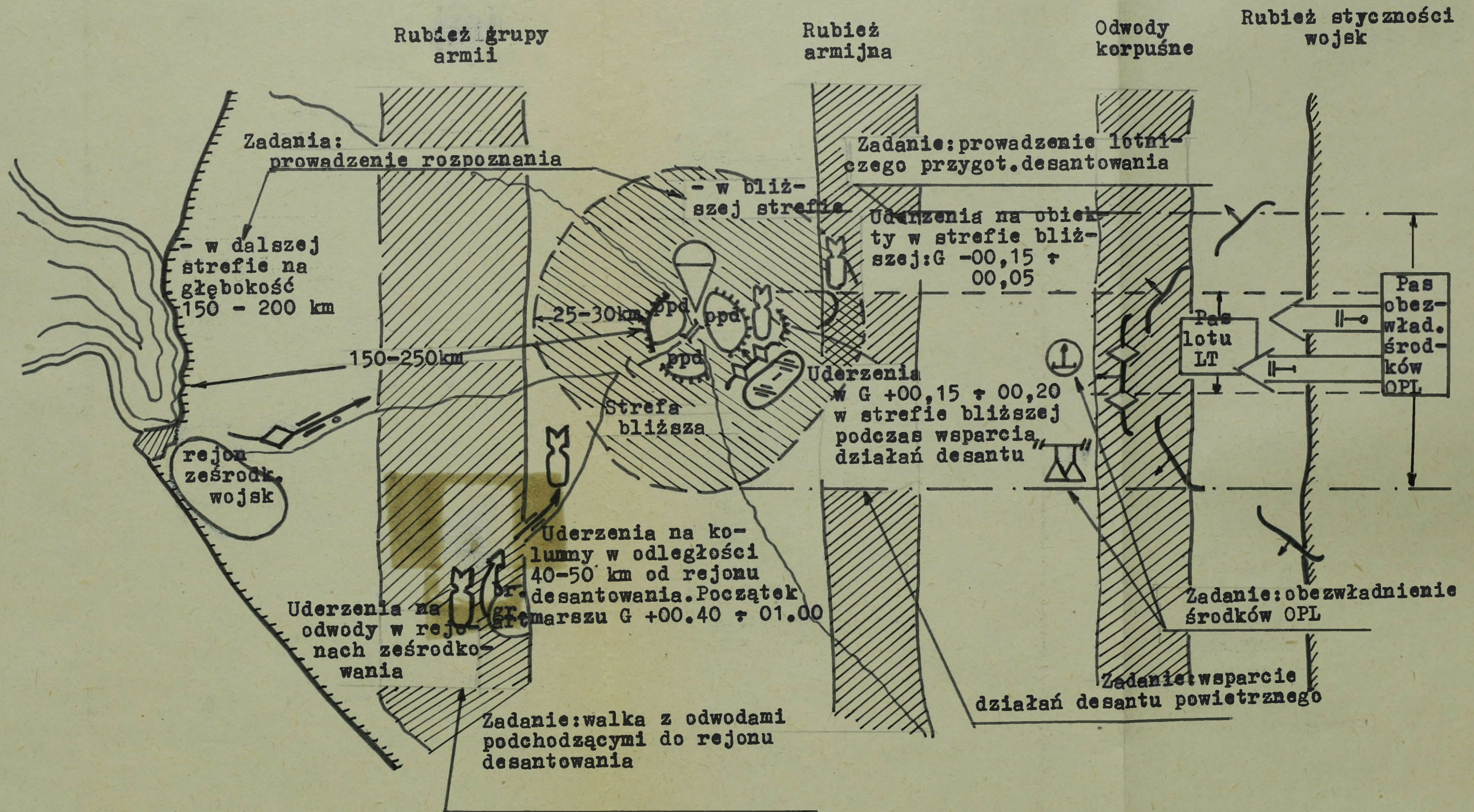
Podczas przygotowania desantów powietrznych do zastosowania bojowego potrzebna jest duża liczba danych z rozpoznania, odnoszących się/dotyczących/ charakteru rejonu desantowania, obecności i położenia wojsk przeciwnika w rejonie desantowania i w przylegających do niego rejonach, a także systemu OPL w pasie przelotu desantu powietrznego. Rząd obiektów obrony przeciwdesantowej/wojska, środki ogniowe, technika bojowa/, które mogą okazać silne przeciwdziałanie desantowi, niszczy się w tym okresie.

Plb może być wykorzystany do wykonania części tych zadań, tj. do prowadzenia rozpoznania powietrznego i obezwładnianiu wojsk obrony przeciwdesantowej w rejonie desantowania jak i w rejonach do niego przyległych/rys.1/.

Prowadzenie rozpoznania powietrznego. Posiada ono szczególne znaczenie w tym okresie wśród pozostałych zadań zabezpieczenia desantów powietrznych. Wynika to z tego, że rozpoznanie ówietrzne jest ważniejszym źródłem informacji o przeciwniku podczas planowania zastosowania bojowego desantów powietrznych.

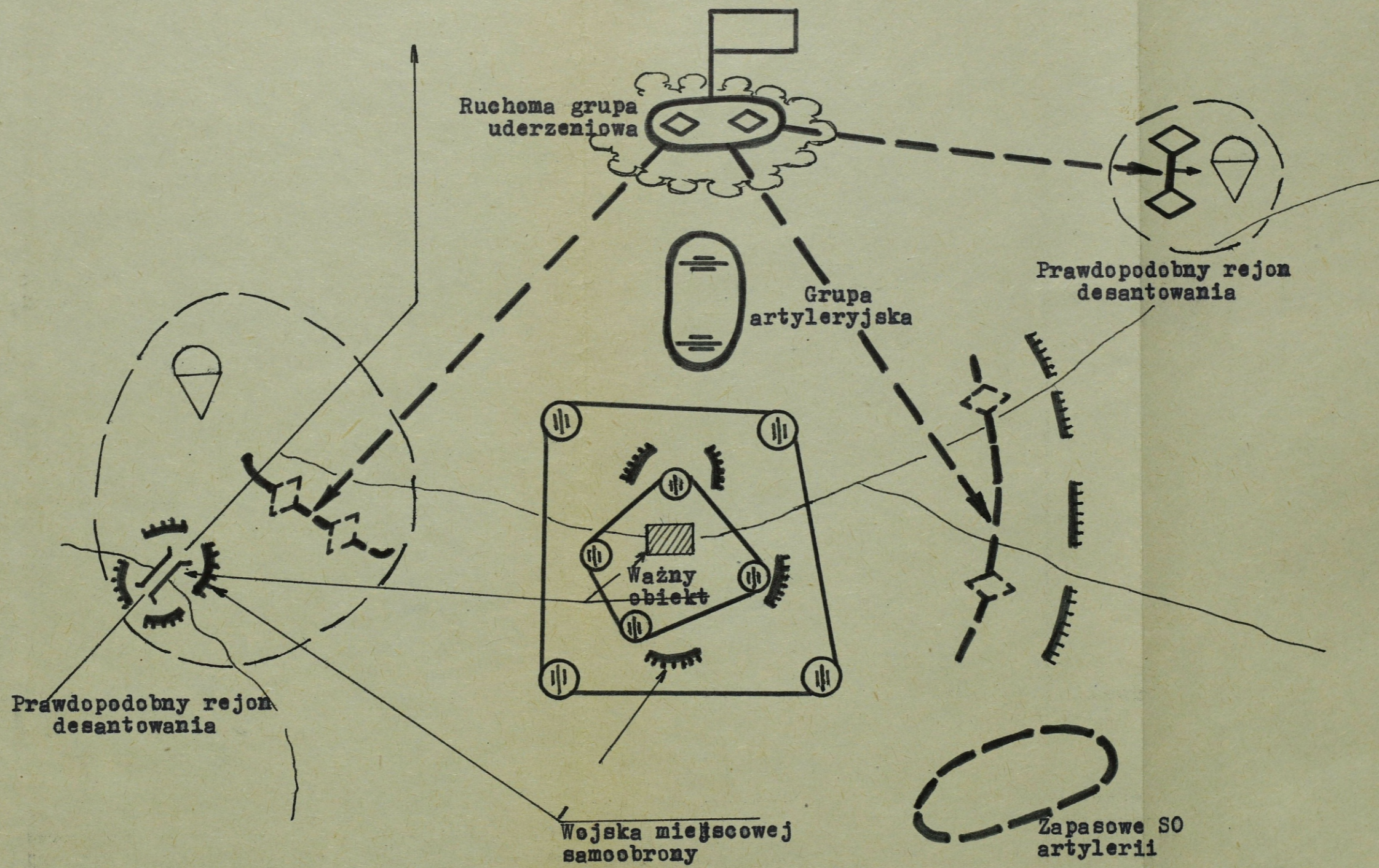
Rozpoznanie powietrzne prowadzone na korzyść/w interesach/ desantów w okresie ich przygotowania do desantowania/w okresie przygotowania do desantowania desantów powietrznych/ musi być ciągłe, wymaga znacznego rozchodu limitu samoloto-lotów i przeprowadza się głównie siłami oddzielnych pułków rozpoznawczych AL. Plb, który planuje się później do zabezpieczenia działań bojowych desantu, może być wykorzystywany do wykonywania oddzielnych zadań rozpoznania.

Rys.1. Głównie zadania plb podczas zabezpieczania desantów powietrznych

Sobolewski

Rys.2. Obrona przeciwdesantowa ważnych obiektów

Prowadzenie rozpoznania powietrznego na korzyść desantów
rozpoczyna
powietrznych zaczyna się wraz z podjęciem decyzji o ich zastosowaniu.

Głównymi zadaniami rozpoznania powietrznego jest:

- rozpoznanie rejonu desantowania i rejonów do niego przyległych w celu skonkretyzowania fizyczno-geograficznych warunków rejonu desantowania, inżynierskiej rozbudowy rejonu, które głównie rzutują na wybór lądowisk zrzutu/wysadzenia/ desantu;

- wykrycie systemu obrony przeciwlotniczej i przeciwdesantowej i ugrupowania odwodów przeciwnika, które mogą być wykorzystywane do odparcia desantu powietrznego, co jest obowiązującym warunkiem skutecznego zastosowania desantów powietrznych.

Historie obu wojen światowych dają nam wiele przykładów /chyba chodzi tylko o II wojnę światową/, kiedy naruszenie danego warunku doprowadzało do zgubnych konsekwencji. Takim przykładem może być operacja powietrznodesantowa we wrześniu 1944 roku, kiedy to 21 grupa armijna wojsk sojuszniczych/1 Armia Kanadyjska i 2 Brytyjska/ zdecydowała obejść przez Holandię Linie Zygryda i niszczyć 15 Armię Niemiecką, stworzyć wojskom angielskim dogodne warunki do natarcia w kierunku Hamburga i Berlina.

W tym celu zdecydowano desantem powietrznym w składzie trzech dywizji powietrznodesantowych/82 i 101 amer. i 1 ang./ i polskiej brygady powietrznodesantowej uchwycić korytarz od linii frontu do Arnhen, po to, żeby siłami jednej DPanc, wprowadzonej w ten korytarz, szybko i skutecznie osiągnąć cel operacji 21 GA.

Zle zorganizowane rozpoznanie powietrzne nie wykryło w przeznaczonym rejonie desantowania 2 KPanc "SS". Desant powietrzny zrzucony w rejon położenia tego korpusu nie wykonał postawionych zadań.

1 DPD/WB/ i BPD/spadochronowa/ zostały całkowicie zniszczone, a 82 i 101 DPD/USA/ poniosły znaczne straty.

Współczesna obrona przeciwdesantowa wojsk USA zorganizowana jest następująco; w celu skutecznego prowadzenia walki z desantami przewiduje się podzielenie teatru działań bojowych na rejony. W każdym rejonie jest wyznaczony dowódca odpowiedzialny za organizację i realizację/prowadzenie/ obrony. Jeśli taki rejon znajduje się w rejonie działań bojowych oddziałów wojsk lądowych, to zadania obrony tego rejonu posiada odpowiedzialny dowódca.

Dla bezpośredniej obrony jednostek tyłowych/institucji/ wykorzystuje się ich skład osobowy i pododdziały artylerii przeciwlotniczej. Wszystkie te siły tworzą wojska miejscowej/lokalnej/ samoobrony, które zbiera się w oddziały wojsk.

Dla wzmocnienia lokalnej samoobrony/OTK?/ wykorzystuje się bojowe/operacyjne ?/ oddziały i pododdziały, które stają się odwodami lokalnej samoobrony i mogą być wykorzystywane w charakterze ruchomych grup uderzeniowych. Planuje się je wykorzystywać zmasowanie dla prowadzenia/wykonania/ kontrataków na wojska desantu.

Na rys.2 został pokazany jeden z wariantów obrony przeciwdesantowej ważnego obiektu. Z rysunku wynika, że obrony przeciwdesantowej przepawy jako ważnego obiektu może mieć w swoim składzie wojska obrony lokalnej i ruchome grupy uderzeniowe.

Wychodząc z założonej organizacji obrony przeciwdesantowej w armii USA, należy zakładać, że rozpoznanie powietrzne powinno być prowadzone w dwu strefach. Bliższa strefa rozpoznania powinna obejmować rejon desantowania i przyległe do niego rejony w promieniu 25 - 30 km. Rozmiary tej strefy uzależnione są koniecznością wykrycia systemu obrony przeciwdesantowej na głębokość, z której mogą być ściągane wojska dla odparcia zrzutu/wysadzenia/ desantu powietrznego do chwili osiągnięcia przez niego pełnej gotowości bojowej.

Współczesne taktyczne desanty powietrzne powinny się zebrać w czasie 30 - 40 min. Przeciwnik faktycznie rozporządza takim czasem dla postawienia wojskom konkretnych zadań walki z desantem.

Na postawienie zadań wojskom i początku ich ruchu do rejonu desantowania potrzeba 15 - 20 min. W pozostałym czasie przeciwnik może pokonać 10 - 15 km/w ciągu 15 - 20 min/. Ta właśnie odległość określa promień bliższej strefy rozpoznania.

Jeśli desantuje się desanty operacyjne, to dla doprowadzenia ich do pełnej gotowości, wyjścia na rubież ataku lub organizacji obrony, traci się średnio, w zależności od ^{składu} ~~składu~~, od 1 godz 10 minut do 1 godziny 30 minut. W tej sytuacji przeciwnik może za pozostałe 55 - 70 minut pokonać odległość 25 - 30 km, co należy przyjąć za maksymalny promień bliższej strefy rozpoznania.

W dalszej strefie rozpoznania, prowadzonej w większości przypadków/w rzędzie sytuacji/ na głębokość 150 - 250 km/co równa się dobowemu marszowi wojsk/, rozpoznanie powietrzne wykrywa położenie odwodów, rozpoznaje możliwe trasy ich ruchu/marszu/ do prawdopodobnego rejonu desantowania.

Obezwładnienie wojsk obrony przeciwdesantowej w rejonie desantowania i w rejonach jemu przyległych przeprowadza się w okresie ogniowego przygotowania natarcia i w trakcie natarcia wojsk frontu/armii/. Działania bojowe plb w zakresie zabezpieczenia desantów w tym okresie wchodzi w skład ogólnego planu obezwładnienia obrony przeciwnika.

Obiektami działań bojowych plb podczas obezwładniania wojsk obrony przeciwdesantowej będą wojska obrony przeciwdesantowej w rejonach ześrodkowania i umocnienia obronne. Celem działań na te obiekty powinno być obezwładnienie i zniszczenie siły żywej i środków ogniowych, wzbronienie manewru tymi siłami i zburzenie/zniszczenie/ pozycji obronnych/umocnień, budowli/. Zadania wykonuje się z zastosowaniem broni atomowej, chemicznej i klasycznych środków rażenia.

Plb może wykonywać część tych zadań, może uczestniczyć w ogniowym przygotowaniu desantowania.

Kolejność zastosowania środków rażenia, normy rażenia i możliwości bojowe pułku na siłę żywą, środki ogniowe i umocnienia obronne zostały rozpatrzone w poprzednich materiałach/lekcjach/. Właściwości wykonania tego zadania przez plb, to możliwość jego wykonania przez ~~znalezienie~~ wytworzenie rejonów całkowitego porażenia wybuchami powietrznymi bomb jądrowych, gdzie po upływie czasu niebezpiecznego stopnia promieniowania desantuje się desanty powietrzne.

Zabezpieczenie desantów powietrznych podczas desantowania

Desantowanie jest jednym ze skomplikowanych zadań, w dużej części określających/decydujących/ powodzenie zastosowania desantów powietrznych. Desanty powietrzne w okresie desantowania są pozbawione możliwości aktywnego działania i wymagają pewnego zabezpieczenia lotnictwem, a w tej liczbie i LB.

Podczas lotu po trasie desantowi powietrznemu mogą przeciwdziałać liczne środki OPL i mogą zadać duży^e straty, nie wnikając w to, że w trakcie natarcia OPL będzie osłabione uderzeniami rakietowo-jądrowymi i działaniami lotnictwa.

Dopuszczając strącenie chociażby jednego samolotu transportowego typu AN - 12, trzeba założyć straty dwu plutonów kompani z uzbrojeniem lub od 1/4 do 1/3 wszystkiego uzbrojenie desantu powietrznodesantowego. Dlatego też zaistnieje konieczność wydzielenia bombowców dla obezwładnienia środków obrony przeciwlotniczej na trasie przelotu i w rejonie desantowania desantu powietrznego.

Na początku zrzutu/wysadzenia/ desantu w rejonie desantowania obezwładnia się i niszczy wojska i technikę bojową wojsk obrony przeciwdesantowej/wojska lokalnej samoobrony, ruchome grupy uderzeniowe ze składu pododdziałów bojowych/.

Plb może wykonywać część tych zadań, może uczestniczyć w ogniowym przygotowaniu desantowania.

Głównymi zadaniami w tym okresie będą: obezwładnienie środków obrony przeciwlotniczej i uczestniczenie/udział/ w prowadzeniu ogniowego przygotowania desantowania w celu zabezpieczenia zrzutu /wysadzenia/ desantu powietrznego. Oprócz tego pułk powinien prowadzić rozpoznanie powietrzne na korzyść desantu powietrznego.

Obezwładnienie środków obrony przeciwlotniczej wykonuje się w celu zabezpieczenia skutecznego pokonania przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej podczas marszu desantu po trasie jego lotu i zrzucie/wysadzeniu/ w rejonie desantowania. Zadanie to wykonuje się siłami AL i frontu stosownie/zgodnie/ do planu działań bojowych w ogniowym przygotowaniu natarcia. Zadanie to wykonuje się nie tylko w pasie przelotu desantu, ale i w pasie natarcia wojsk. Właśnie te działania środków naziemnych frontu, broni raketowej i lotnictwa stwarzają sprzyjającą sytuację, która pozwala zastosować desanty powietrzne. Jednak na tym ogólnym tle walki z lotnictwem i środkami obrony przeciwlotniczej przeciwnika plb może otrzymać rząd szczególnych zadań, których celem będzie tylko zabezpieczenie działań desantu powietrznego.

Takimi zadaniami mogą być obezwładnienie myśliwców przeciwnika na lotniskach, przylegających/zanajdujących się w granicach/ do pasa przelotu desantu powietrznego, obezwładnienie naziemnych środków obrony przeciwlotniczej w pasie przelotu desantu.

Podczas zabezpieczenia desantów powietrznych w okresie desantowania obezwładniają się myśliwce działające we wszystkich warunkach atmosferycznych.

Przy postawieniu pułkowi zadań obezwładnienia myśliwców na kilku lotniskach, to na każde z nich może być wydzielona eskadra, która będzie działać samodzielnie w ściśle określonym czasie.

Obezwładnienie myśliwców powinno się zacząć nie później

od momentu, kiedy kolumny samolotów transportowych lub śmigłowców dochodzą do rubieży wykrycia stacjami radiolokacyjnymi przeciwnika

Obezwładnienie myśliwców na lotniskach osiąga się zrzutem bomb z różnym opóźnieniem, skażeniem lotniska stałymi środkami trującymi i wyprowadzaniem z gotowości/niszczeniem/ pasów startowych.

Jeżeli start myśliwców jest możliwy tylko z pasów startowych, to można wykonać zadanie, niszcząc je. Jeśli jednak jest możliwy start z nawierzchni trawiastej, to uderzenia mogą być wykonywane na stoiska samolotów i na pole wzlotów bombami lotniczymi z rozmaitym opóźnieniem zapalników.

Obezwładnienie naziemnych środków obrony przeciwlotniczej w pasie przelotu desantu powinno się zaczynać z chwilą podchodzenia kolumn samolotów/śmigłowców/ transportowych do granic stref zasięgu ognia, tj. na 3 - 4 min przed podejściem do rubieży położenia przeciwlotniczych rakiet kierowanych i przed podejściem do rubieży położenia artylerii przeciwlotniczej i kończyć się po przelecie pasa ^{1 - 2 min} ugrupowania artylerii przeciwlotniczej i rakiet. ^{ugrupowania} ^{po-} ^{łożenia} artylerii przeciwlotniczej i rakiet.

Obezwładnieniu podlegają te baterie artylerii i rakiet przeciwlotniczych, które mogą efektywnie ostrzelać kolumny samolotów lub śmigłowców transportowych, tj. baterie, które są położone/ugrupowane/ w tak zwanym pasie uczestnictwa/udziału/. Szerokość pasa uczestnictwa zależy od kalibru artylerii przeciwlotniczej, typu rakiet, wysokości lotu i powinna być równa 1,5 promienia poziomej strefy obstrzału.

Baterie położone w pasie uczestnictwa na przedniej/bojowej pozycji mogą być obezwładniane artylerią wojsk nacierających. W tym przypadku, wychodząc z norm nasycenia korpusów armijnych w obronie, należy obezwładnić podczas przelotu rejonu odwodów dywizyjnych i drugiego pasa obrony do 2 - 3 baterii mk i do 3 baterii sk.

Podczas zabezpieczania desantowania operacyjnego desantu powietrznego należy obezwładnić przykładowo tyle samo/taką samą liczbę/ baterii artylerii przeciwlotniczej na armijnej rubieży obrony. Pułk nie może obezwładnić takiej liczby baterii artylerii przeciwlotniczej i zadania te będzie wykonywał we współdziałaniu z LMB/myśliwcami-bombowcami/.

Najbardziej charakterystycznymi obiektami działań pułku podczas wykonywania rozpatrywanych zadań będą baterie PRK "Hawk". Uwzględniając normę wzmocnienia każdej AP USA ośmioma dywizjonami PRK "Hawk" w pasie uczestnictwa/na małych wysokościach - 20 - 30km/ mogą być położone 2 - 3 baterie "Hawk".

Podczas zastosowanie jednego klucza bombowców na małych wysokościach z bombami OFAB-250-270 i jednej pary z bombami chemicznymi niszczy się 20 - 30% środków dowodzenia i łączności i do 30% składu osobowego baterii. W ten sposób pułk jest w stanie obezwładnić baterie "Hawk" w pasie uczestnictwa na jednym kierunku lotu LT.

Pododdziały pułku wykonują uderzenia kolejne na baterie "Hawk" w miarę przybliżania kolumn samolotów/śmigłowców/ do rubieży ugrupowania baterii.

Baterie, które podlegają obezwładnieniu, wykrywa się rozpoznaniem prowadzonym jeszcze w okresie przygotowania desantów. Miejsca położenia baterii opanowuje personel latający na podstawie map dużej skali i zdjęć lotniczych, określa się punkty orientacyjne, które można wykorzystać do wzrokowego wyjścia nad cel lub do pomocniczych punktów celowania podczas stosowania celowników radiolokacyjnych; określa się współrzędne baterii i obliczone dane dla zastosowania dalnomiernych/?/ systemów bombardowania.

W ogniowym przygotowaniu desantowania, prowadzonym oddziałami raket i lotnictwa, pułkowi wydziela się 5-10 min na 10 - 15 min przed początkiem zrzutu/wysadzenia/ desantu powietrznego/G -0015-007

Celem prowadzenia ogniowego przygotowania desantowania jest dezorganizacja systemu obrony przeciwdesantowej przeciwnika w rejonie desantowania i w bliższej strefie. W rezultacie skutecznie przeprowadzonego ogniowego przygotowania desantowania jest obezwładniona i zniszczona siła żywa, środki ogniowe, technika bojowa, naruszane jest dowodzenie wojskami, system ognia, utrudniony manewr wojskami, co stwarza sprzyjające warunki zrzutu/wysadzenia/ desantu, zbiórki desantu i uchwycenia określonych rubieży lub obiektów.

Obiektami uderzeń p/b w ogniowym przygotowaniu desantowania są wojska obrony przeciwdesantowej i umocnienia/budowle/ obronne w bliższej strefie.

W ogniowym przygotowaniu desantowania wykonuje się zadania z zastosowaniem broni jądrowej i chemicznej oraz klasycznych środków rażenia.

Podczas stosowania broni jądrowej i chemicznej na wojska obrony przeciwdesantowej należy obowiązkowo uwzględniać warunki meteorologiczne i myśl przewodnią decyzji dowódcy desantu na prowadzenie walki, z tym żeby skażenia chemiczne i radioaktywne nie ograniczało działań desantu.

Klasyczne i chemiczne środki rażenia stosuje się z małych wysokości.

Wojska lokalnej samoobrony, położone w zaludnionych punktach, lekkich drewniano-ziemnych schronieniach/schronach/ razi się bombami FAB-250, OFAB-100-120 i bombami chemicznymi. Stosując klucz uzbrojony w bomby OFAB-100-120 na płaszczyznę 300x300 m można zniszczyć/zburzyć/ do 30% budowli i do 30% siły żywej.

Wojska ruchomych grup uderzeniowych razi się bombami odłamkowo-burzącymi, przeciwczołgowymi i chemicznymi. Na przykład: kompanię czołgów w rejonie ześrodkowania na powierzchni 300x300m

bomby jądrowej./PKR w frontowe skrzydlate rakiety/

można obezwładnić/zniszczenie do 30% czołgów/ ośmioma kluczami, tj. siłami pułku, stosując bomby RBK-250 z PTAB-2,5. Kompanię zmechanizowaną na tej samej powierzchni można obezwładnić dwoma kluczami, stosując bomby OFAB-250-270 lub OFAB-100-120.

Dla osiągnięcia tych samych celów z zastosowaniem bomb chemicznych potrzeba parę - klucz bombowców.

Jeśli wynika potrzeba działania na środki rakietowo-jądrowego napadu to ich stanowiska startowe/ogniowe/ obezwładnia się dwoma-trzema kluczami/odpowiednio skrzydlate i balistyczne rakiety/uzbrojonymi w bomby OFAB-250-270.

W ogniowym przygotowaniu desantowania pułk wykonuje uderzenia jednoczesne siłami od eskadry wzwyż.

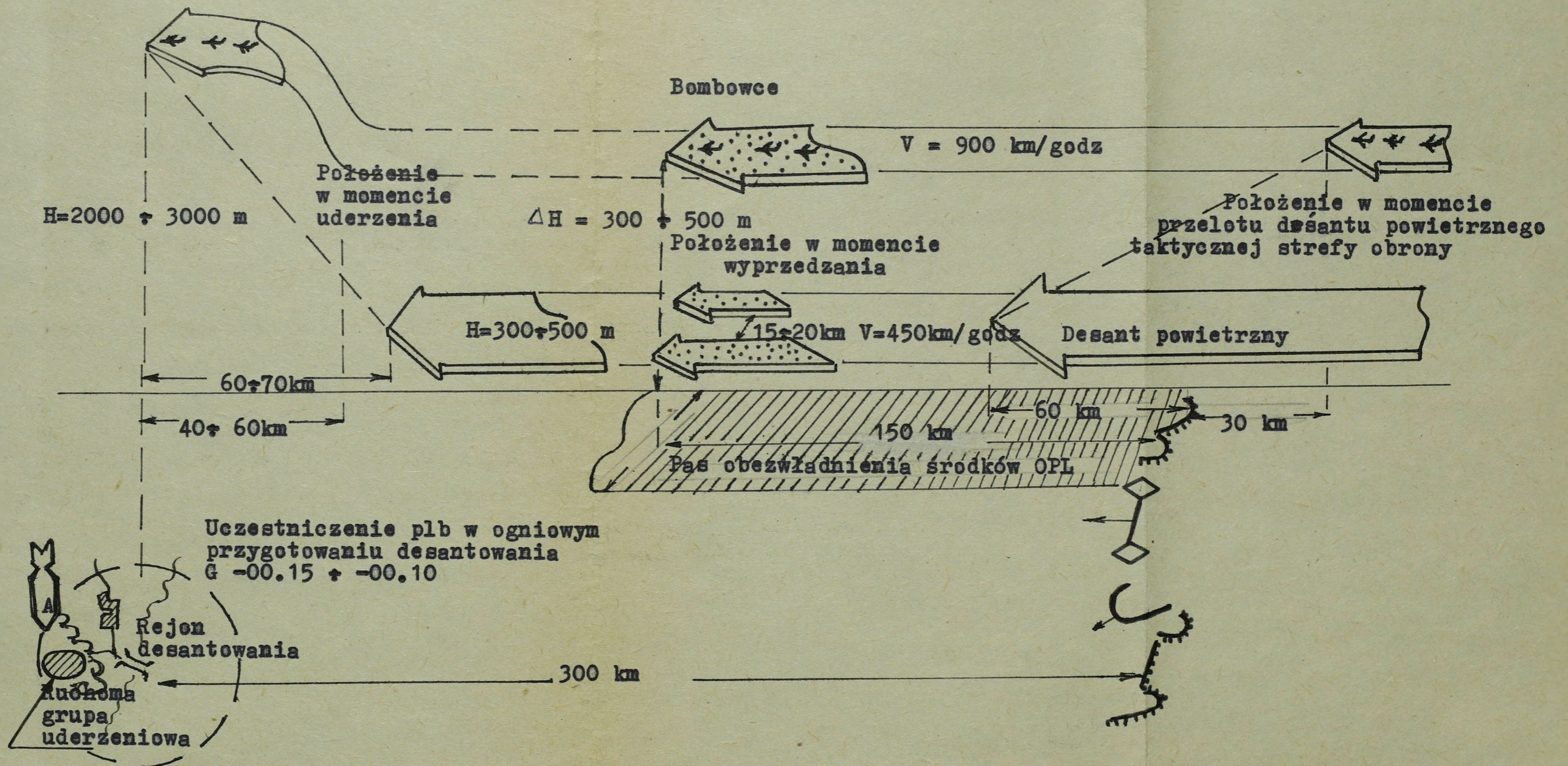
Wyjaśnia się to krótkotrwałością ogniowego przygotowania, koniecznością wydzielenia dużej liczby sił do zwalczania obiektów w rejonie desantowania i w bliższej strefie.

Działania bojowe pułku w tym okresie mogą przebiegać razem z bronią rakietową i LMB, co uwzględniają dowódca i sztab pułku podczas organizacji lotu do celu i z powrotem.

Trasę lotu wybiera się przez rejony, w których zostały obezwładnione środki OPL dla przelotu samolotów LT lub też przez korytarze specjalnie wydzielone dla przelotu samolotów LT.

Profil lotu wybiera się z uwzględnieniem wysokości lotu LT i FKR/?. W obecnym czasie dopuszcza się szerokie stosowanie małych wysokości /300 - 500 m/ dla desantowania desantu powietrznego. W tym przypadku pułk dla lotu swoich pododdziałów może stosować wysokości różniące się od wysokości lotu samolotów LT o 300 - 500 m tj. 600 - 1000 m. Podczas stosowania klasycznych środków rażenia bombardowanie przeprowadza się z tych wysokości. Jeśli stosuje się bombę jądrową to przed celem przeprowadza się nabór wysokości zrzutu bomby jądrowej./FKR = frontowe skrzydlate rakiety/

Rys.3. Wariant trasy i profilu lotu pododdziałów plb uczestniczących w ogniowym przygotowaniu desantowania w nocy

Na rysunku nr 3 został pokazany wariant trasy i profilu lotu pododdziałów pułku, uczestniczących w ogniowym przygotowaniu desantowania nocą. W pokazanym wariantcie pododdziały pułku wykonują lot po trasie w pasie przelotu desantu powietrznego, wykorzystując sprzyjające warunki, wynikające z obezwładnienia środków OPL i przeciwdziałania radioelektronicznego wykonanych na korzyść desantu powietrznego. Wysokość lotu pododdziałów pułku przewyższa wysokość lotu samolotów transportowych o 300 - 500 m i wynosi 600 - 1000 m. Wykonując lot według tego wariantu pododdziały pułku pokonują całą strefę działań bojowych razem z pododdziałami LT, co znacznie obniża liczbę skutecznego przeciwdziałania środków OPL na bombowce. Podczas lotu bombowców z prędkością 900 km/godz wspólny lot odbywa się na głębokość 150 km od rubieży styczności wojsk, tj. do głębokości najsilniejszej osłony wojsk przeciwlotniczymi rakietami kierowanymi. Jeśli bombowce będą posiadać mniejszą prędkość lotu po trasie, to i głębokość wspólnego lotu po trasie zmniejszy się. Np. w tym wariantcie podczas lotu z prędkością 600 km/godz głębokość wspólnego lotu wyniesie tylko 40 km. Dlatego też pododdziałom pułku taktyczniej będzie wykonywać lot ~~na~~ z dużymi prędkościami.

Rozpoznanie powietrzne w okresie desantowania może być częściowo wykonywane przez plk. zabezpieczając desant powietrzny, z zadaniem skonkretyzowania danych o położeniu wojsk przeciwdesantowej obrony i pogody na trasie lotu desantu.

Konkretyzowanie danych o położeniu wojsk obrony przeciwdesantowej przeprowadza się w pierwszej kolejności w strefie pierwszej.

Rozpoznanie pogody będzie się prowadzić w celu ustalenia ilości i wysokości zachmurzenia/chmur/, widzialności, kierunku i prędkości wiatru na wysokościach zrzutu spadochroniarzy/600 - 800 m/ i przy ziemi.

powietrzne na korzyść desantu

Wszystkie dane z rozpoznania przekazuje się dowódcy desantu i grupy LT, wykonującej desantowanie. Przekazywanie danych może się odbywać przez radio/bezpośrednio/ lub przez grupę operacyjną, SD, kierujące samolotami rozpoznawczymi.

Zabezpieczenie desantów powietrznych podczas prowadzenia
przez nie działań bojowych na ziemi

Działania bojowe desantu powietrznego, zgodnie z postawionym zadaniem, zaczynają się natychmiast po wysadzeniu/zrzuceniu/ głównych pododdziałów desantu i kończą się po połączeniu się desantu ze swoimi wojskami nacierającymi od frontu.

W procesie zbiórki desantu i wypełnienia/wykonania/ zadania bliższego, ocalałe wojska obrony przeciwdesantowej po ogniowym przygotowaniu desantowania będą się starać zniszczyć desant. Podczas silnego przeciwdziałania przeciwnika należy wzmocnić możliwości ogniowe desantu/ posiada on bowiem tylko lekkie uzbrojenie rakietowe artyleryjskie/ LB i LMB.

W trakcie wykonywania zadań następnych przez desant powietrzny do jego rejonu działań bojowych będą podciągane odwody. Należy wtedy zwiększyć działania mające na celu izolację rejonu działań bojowych desantu. W większości przypadków LB i LMB mogą być jedynymi środkami obezwładnienia i niszczenia podchodzących odwodów, które są obiektami ruchomymi.

Wychodząc z charakteru działań bojowych desantu na ziemi i możliwego przeciwdziałania przeciwnika, można określić następujące główne zadania pułku w tym okresie:

- wsparcie działań bojowych desantu przez cały okres działań;
- walka z podchodzącymi odwodami przeciwnika do rejonu działań bojowych desantu.

Oprócz tego pułk może w tym okresie prowadzić rozpoznanie powietrzne na korzyść desantu

Wsparcie działań bojowych desantu przez plb wykonuje się we współdziałaniu z innymi rodzajami lotnictwa i środkami ogniowymi wojsk lądowych.

Głównym zadaniem wsparcia działań bojowych desantu powietrznego przez plb jest niszczenie ~~siły~~ i obezwładnianie siły żywej i środków ogniowych wojsk obrony przeciwdesantowej i bliższych pododdziałów bojowych, uczestniczących w walce z desantem.

Znaczenie wsparcia działań bojowych przez plb znacznie wzrasta podczas stosowania desantu powietrznego na głębokości wykluczającej efektywne wsparcie desantu środkami ogniowymi wojsk lądowych i LMB.

Wsparcie działań bojowych desantu przez bombowce może być niezbędne bezpośrednio po zrzucie/wysadzeniu/ głównych pododdziałów desantu.

Zazwyczaj nawiązanie walki przez desant odbywa się/bezpośrednio/ po desantowaniu/jednocześnie z desantowaniem. Od razu po zrzucie/wysadzeniu/ pododdziały desantu/plutony, kompanie/ wychodzą na rubież ataku albo uprzednio w rejon zbiórki, jeśli desantowanie przeprowadza się nocą i nie/czekając na zbiórkę/ tracąc czasu na zbiórkę i rozwinięcie całego składu desantu, niespodziewanym i zdecydowanym atakiem z marszu zajmują nakazane obiekty lub rubieże.

Ten ważny moment walki desantu przebiega bez istotnego wsparcia ogniowego, gdyż środki ogniowe desantu posiadają ograniczone możliwości w zasięgu i gęstości ognia, a artyleria desantu potrzebuje o wiele więcej czasu do osiągnięcia gotowości do działań niż strzelcy plutonów i kompanii.

Doświadczenie ćwiczeń wskazuje, że przygotowanie oddzielnych dział do strzelania wynosi do 10 min, ogniowego plutonu -15-20 min. Organizacja strzelania z zakrytych stanowisk może zająć 45-50 min. Dlatego wsparcie działań bojowych desantu powietrznego powinno

być realizowane bez istotnych przerw po ogniowym przygotowaniu desantowania, np. przykładowo G +00.15 - 00.20 /15-20 min to orientacyjny czas zbiórki kompanii w dzień i w nocy i ich wyjścia na rubież ataku prowadzenia

Podczas stosowania działań desanty powietrzne stosują tak natarcie jak i obronę.

Desanty powietrzne stosują natarcie dla uchwycenia ważnych rejonów i rubieży, zniszczenia ważniejszych obiektów obrony przeciwnika, w tej liczbie i środków napadu jądrowego, wykonanie uderzenia na obronę przeciwnika z tyłu, wychodząc na-przeciw wojskom nacierającym od frontu, dezorganizacji pracy tyłów i dowodzenia.

Natarcie desantu powietrznego charakteryzuje się szerokim stosowaniem manewru, obejściami i uchwytowaniem oddzielnych obiektów ataku, działaniami pododdziałów bez ogniowej łączności między sobą.

Desant prowadzi walkę obronną podczas wykonywania takich zadań, jak utrzymywanie uchwycionych rubieży/przyczółków, przejść górskich, przepraw, rejonów uderzeń jądrowych itd/ do podejścia wojsk nacierających od frontu.

Analizując charakter działań desantów powietrznych, widzimy, że posiada on wiele wspólnego z działaniami przednich pododdziałów /czołowych oddziałów/ wojsk nacierających od frontu i z działaniami wojsk pierwszego rzutu w obronie. Dlatego też główne zasady wsparcia desantów powietrznych mają wiele wspólnego z organizacją wsparcia wojsk w natarciu i w obronie.

Podczas wsparcia działań bojowych desantu powietrznego obiektami działań plb mogą być: artyleria, czołgi na pozycjach wyjściowych do ataku, drugie rzuty kontratakujących grup przeciwnika, wojska i urządzenia obronne obiektów ataku desantu powietrznego.

Podczas stosowania klasycznych środków rażenia obiekty bombardowania powinny być położone nie bliżej jak 2 - 3 km od czołowych pododdziałów desantu powietrznego. Te ograniczenia wskazują

wyraźnie na potrzebę szerokiego zastosowania LMB do wsparcia działań desantu powietrznego.

Walka z podchodzącymi odwodami przeciwnika do rejonu działań bojowych desantu jest jednym z najbardziej charakterystycznych zadań plb podczas zabezpieczania działań bojowych desantu powietrznego.

Walkę z odwodami, rozpoczynającymi ruch do rejonu desantowania, w zależności od długotrwałości działań desantu, prowadzi się, jak już wspomniano, w promieniu 40 - 50 i więcej kilometrów.

Głębokość oddziaływania na wychodzące wojska zależy do istnienia sił LB i ich możliwości. Podczas posiadania ograniczonych sił należy wykonywać uderzenia na wojska przy ich podchodzeniu do rubieży rozwinięcia. Podczas posiadania dostatecznej ilości sił uderzenia na wychodzące wojska należy przenieść w ~~na~~ głąb do rubieży, od której mogą być ściągnięte wojska za czas działań desantu powietrznego.

Podczas działań/po wychodzących kolumnach wojsk/po wychodzących wojskach na dużych odległościach od rejonu desantowania dużą trudność przedstawia określenie rejonu, do którego maszerują wojska, a szczególnie wtedy, gdy na teatrze działań istnieje gęsta sieć dróg. Zazwyczaj wykonuje się uderzenia bombowcami na wychodzące wojska, kiedy cel ich marszu jest jasny. Taka możliwość istnieje przy małych odległościach od rejonu desantowania, zazwyczaj nie przewyższających 40 - 50 km. Uderzenia wykonuje się na wojska w rejonach ześrodkowania i w momencie ich wyjścia, na kolumny w marszu i na urządzenia drogowe/komunikacyjne/^{których}, zburzenie/zniszczenie/ powoduje znaczne zatrzymanie podejścia ~~wyjąk~~ odwodów do rejonu desantowania.

Grupa bombowców w składzie dwu kluczy, stosując RBK-250

Głównymi obiektami działań plb podczas wykonywania tego zadania mogą być: siła żywa, czołgi, artyleria, mosty, przeprawy, tamy. Celem działań będzie nie tylko zniszczenie siły żywej, środków ognio- wych, a głównie zatrzymanie ruchu odwodów dlatego, żeby zapewnić po- dejscie własnych wojsk, nacierających od frontu i ich dalsze dzia- łania na podstawie tych wygodnych warunków sytuacji, które zostały stworzone w rezultacie działań desantu powietrznego.

Podczas wykonywania tych zadań pułk może wykonywać uderze- nia jednoczesne, kolejne, może też prowadzić działania sposobem samo- dzielnego poszukiwania i zwalczania celów naziemnych w celu wykry- cia i zniszczenia środków napadu jądrowego i odwodów.

Uderzenia jednoczesne elb i większymi siłami najbardziej efektywnie wykonuje się w następujących przypadkach:

- jeśli desant jest zabezpieczany działaniami LMB, których za- daniem jest zatrzymanie podejścia odwodów przeciwnika uderzeniami na kolumny w marszu;

- jeśli działania bojowe pułku prowadzi się nocą, kiedy uderze- nia bombowców na kolumny wojsk wymagają stosowania znacznych sił do zabezpieczenia tych uderzeń;

- jeśli między rejonami rozmieszczenia wojsk obrony przeciw- desantowej i odwodów a rejonami działań desantu istnieje gęsta sieć dróg i odległości między tymi rejonami są niewielkie i bardzo utrud- nia wykonanie zadań uderzeniami kolejnymi;

- jeśli zadania wykonuje się uderzeniem pułku na mosty i prze- prawy na pojedynczych drogach podejścia wojsk. Najczęściej taki przy- padek może zaistnieć na bliskowschodnim teatrze działań bojowych.

Uderzenia ⁿⁱ kolejne ^{ju} w innych przypadkach ^{można} bardziej efektyw- nie wykonują zadania zatrzymania wyjścia wojsk ku rejonowi działań bojowych desantu.

Grupa bombowców w składzie dwu kluczy, stosując RBK-250

talentyko

z A0-2,5 może zniszczyć do 20-30% siły żywej kompanii piechoty, poruszającej się w kolumnie i zatrzymać jej ruch na 20-30 min.

Późniejszymi uderzeniami kolejnymi pojedynczych samolotów, par i kluczy pułk może spowodować zatrzymanie ruchu wojsk ku rejonowi desantowania na dłuższy okres czasu.

Rozpoznanie powietrzne w tym okresie będzie się ograniczać do sytsematycznej obserwacji pola walki desantu powietrznego, z tym żeby przedstawić dowódcy desantu niezbędne informacje o położeniu i manewrze wojsk przeciwnika i do nieprzerwanego śledzenia położenia odwodów przeciwnika.

Rozpatrując całość zadań, jakie należy wykonać przez plb w ramach zabezpieczenia desantu powietrznego we wszystkich okresach jego działalności, należy dojść do wniosku, że plb nie może samodzielnie i dostatecznie efektywnie i pełnie zabezpieczyć działania bojowe desantu powietrznego. Zabezpieczenie działań bojowych desantu będzie realizowane oddziałami różnych rodzajów lotnictwa i wojsk raketowych.

Dlatego plb będzie w pierwszej kolejności wykonywać te zadania, które najpełniej odpowiadają możliwościom współczesnego bombowca/właściwościom/ i przy których wykonywaniu najpełniej zostaną wykorzystane możliwości bojowe pułku. Do takich zadań należy zaliczyć **UDZIAŁ W OGNIOWYM PRZYGOTOWANIU** desantowania i obezwładnienie wojsk obrony przeciwdesantowej i odwodów w rejonach ześrodkowania lub podczas ich wyruszaniu ku rejonowi desantowania.

u Wierzy

3. Właściwości organizacji działań pułku na korzyść desantu powietrznego i właściwości dowodzenia pułkiem w czasie działań bojowych

Podstawą organizacji i planowania działań bojowych wspierającego lotnictwa, w tym i LB, jest decyzja dowódcy frontu/armii/ na zastosowanie desantów powietrznych i decyzja dowódcy desantu powietrznego.

Odpowiednio do zadań i ustanowionego limitu lotnictwa, wydzielonego do zabezpieczenia desantu powietrznego, sztaby AL/lotnicze?/, desantu powietrznego, LT organizują współdziałanie między wspierającym lotnictwem i desantem powietrznym na cały okres jego działań bojowych.

Organizacja współdziałania jest sformułowana w planowej tabeli współdziałania.

Dowódca plb nie bierze udziału w opracowaniu planowej tabeli współdziałania.

W procesie organizacji działań bojowych, szczególnie wtedy te działania planuje się na noc, duże miejsce w pracy dowódcy i sztabu powinny zajmować przedsięwzięcia/zabiegi/ ukierunkowane na zabezpieczenie uderzeń w określonych czasie i dokładnych na obiekty w re-

Dane wyjściowe, na których podstawie dowódca pułku realizuje współdziałanie z desantem powietrznym, są określone w zarządzeniu bojowym/rozkazie bojowym/, które jest podstawowym dokumentem planowania działalności bojowej pułku podczas zabezpieczania desantów powietrznych. Jednak zarządzenie bojowe nie jest jedynym dokumentem. Rezultaty uzgodnienia zagadnień współdziałania dochodzą do pułku w postaci zarządzeń szefów służb DLB i systemem kodowania map i celów

Dane znajdujące się w palnowej tablicy współdziałania doprowadza się do dowódcy plb zabezpieczającego desant powietrzny, w takim zakresie/stopniu/, jaki jest niezbędny do organizacji działań pułku. Jeśli pułk zabezpiecza desant jednym uderzeniem w czasie ogniowego przygotowania desantowania, to dowódca dywizji podaje określone dane, które wystarczą dowódcy pułku. Takie dane to: zadanie pułku, obiekty uderzeń i okres działań/czas uderzenia/, natężenie działań. Treść pracy dowódcy i sztabu w czasie organizacji ~~działań~~ wylotów bojowych i ich zabezpieczenia bojowego będzie podobna jak w czasie wykonywania typowych zadań w strefie taktycznej lub operacyjnej.

Jeśli przewiduje się wykorzystanie pułku do wsparcia działań bojowych desantu powietrznego, szczególnie gdy nie ogranicza się ono do jednego wylotu, a przewiduje się współdziałanie z desantem w czasie dłuższego czasu, to dowódca i sztab pułku potrzebuje rząd informacji do organizacji działań, dotyczących działań bojowych desantu.

Dane te otrzymuje dowódca pułku w sztabie dywizji w postaci ustnych wskazówek, a w wyjątkowych przypadkach podczas zabezpieczania znacznych/ważnych desantów operacyjnych, w postaci wyciągu z palnowej tablicy desantowania.

W procesie organizacji działań bojowych, szczególnie kiedy te działania planuje się na noc, duże miejsce w pracy dowódcy i sztabu powinny zajmować przedsięwzięcia/zabiegi/ ukierunkowane na zabezpieczenie uderzeń w odpowiednim czasie i dokładnych na obiekty w re-

jonie działań bojowych, przy nagłych/termánowych/ wezwaniach bombowców, przy otrzymywaniu zadań w powietrzu i precelowaniu.

W pułku powinno być zorganizowane dokładne studiowanie punktów orientacyjnych posiadających kontrastowość radiolokacyjną w rejonie oczekiwanych działań bojowych na mapach widzialności radiolokacyjnej lub też oddzielnych zdjęć z ekranów celowników radiolokacyjnych.

W pułku powinny być przygotowane zawczasu dane do wykonywania uderzeń tak po znanych celach, jak i na cele, które mogą być wykryte w czasie działań bojowych desantu.

Dlatego konieczne jest, na podstawie dokładnego studiowania sytuacji i miejscowości, nanieść na mapie punkty pomocnicze radiolokacyjne /węzły dróg, zamieszkałe punkty, charakterystyczne obiekty orientacyjne/, w których rejonie w czasie działań bojowych desantu mogą być obiekty działań. Punkty pomocnicze powinny być rozmieszczone równomiernie z dokładnością jednego punktu na $250-400 \text{ km}^2$. Taka dokładność rozmieszczenia punktów pomocniczych pozwala bardzo szybko, w czasie 8 - 10 min przygotować nowe wyjściowe dane dla bombardowania, jeśli wcześniej dla każdego punktu pomocniczego zostały zrobione obliczenia, zapewniające wykonanie uderzeń z wykorzystaniem systemu odległościowego i celownika radiolokacyjnego.

W pułku także zawczasu powinny być przygotowane i obliczone oddzielne warianty wykonania zadań: typowe warianty zabezpieczenia samolotu-nosiciela, warianty oświetlenia i oznaczenia celów, warianty podziału sił i środków dla radioelektronicznego przeciwdziałania z obliczeniem bojowych możliwości samolotów radioelektronicznego przeciwdziałania podczas lotów na różne głębokości, typowe warianty ładunku bombowego, warianty manewru przeciwnyśliwskiego, przeciwartyle ryjskiego i przeciwraketowego.

i ewentualnie spracysonać zadania podskładnych.

Bez przeliczenia powyższych przygotowawczych przedsięwzięć trudno zapewnić wsparcie desantu powietrznego, w szybko zmieniającej się sytuacji, szczególnie nocą.

Dowodzenie plb zabezpieczającym działania bojowe desantu powietrznego, organizuje się z uwzględnieniem potrzeb wynikających z warunków współdziałania bombowców z desantem.

Do takich potrzeb zalicza się:

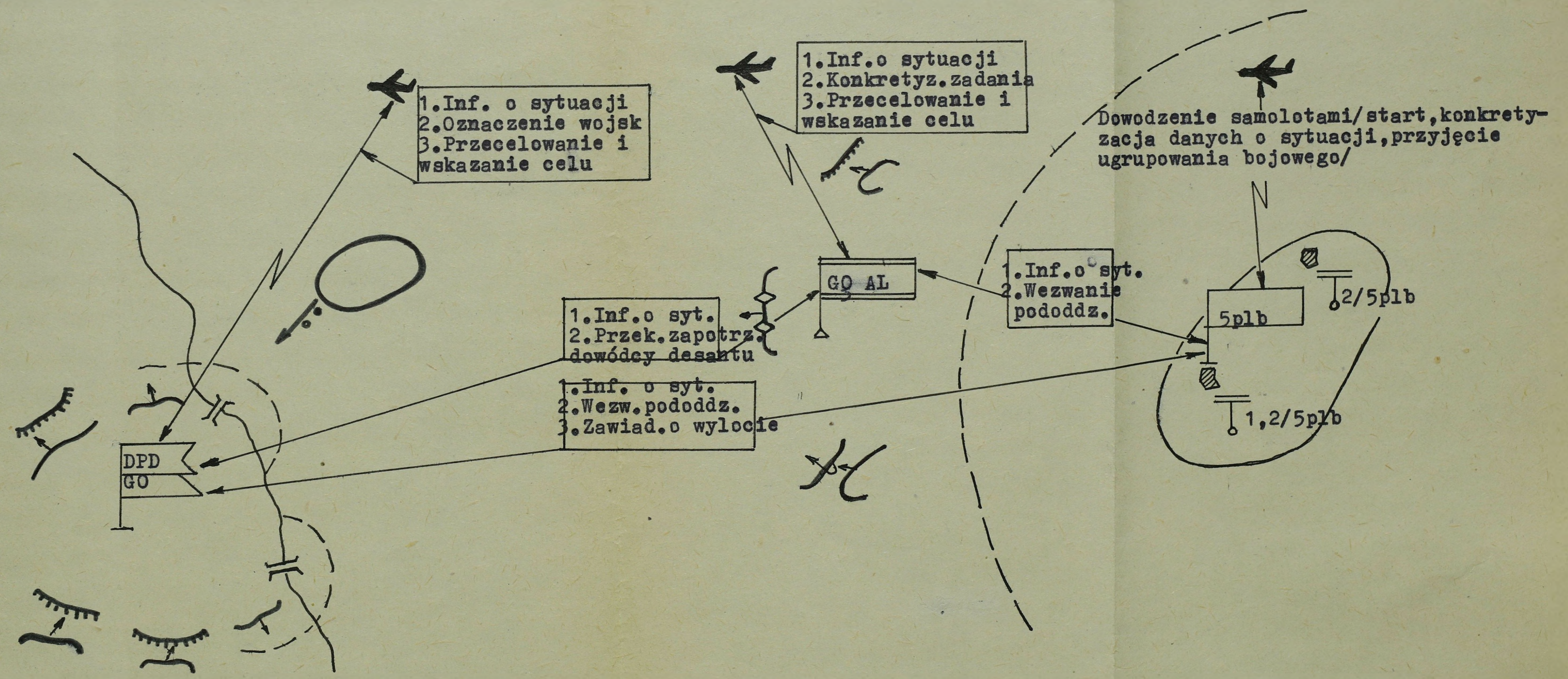
- szybkość podjęcia decyzji i przygotowania wylotu oddzielnych grup i pododdziałów w ograniczonych terminach;
- zapewnienie minimalnych strat na start, zbiórkę i spotkanie ze współdziałającymi myśliwcami;
- systematyczna informacja podwładnych o zmianach sytuacji w rejonie działań desantu;
- zapewnienie precelowania bombowców znajdujących się w powietrzu;
- zapewnienie wysokiej dokładności uderzeń w miejscu i czasie.

Dowódca plb dowodzi na ziemi i w powietrzu ze swego SD, rozwiniętego na lotnisku lub ze swego samolotu znajdującym się w ugrupowaniu bojowym /rys.4/.

Podczas wykonywania uderzeń jednoczesnych dowódca pułku częściej będzie się znajdował w powietrzu, znajdując się w tej grupie ugrupowania bojowego, która wykonuje główne zadanie. Przykładowo /na przykład/ podczas wykonywania jednoczesnego uderzenia na wojska w czasie ogniowego przygotowania desantowania nocą dowódca pułku może kierować grupą oświetlenia i oznaczenia celu, od której zależy efektywność uderzenia pułku lub grupy uderzeniowej.

Pomimo tego, znajdując się w głównej grupie ugrupowania bojowego, dowódca pułku pierwszy styka^{iac} się z sytuacją w rejonie desantowania i działań bojowych, może ją w odpowiednim czasie ocenić i ewentualnie sprecyzować zadanie podwładnych.

Rys.4. Dowodzenie pododdziałami plb podczas wsparcia desantów powietrznych

Podczas wykonywania uderzeń kolejnych niewielkimi grupami dowódca pułku częściej będzie dowodzić ze swego SD, gdzie ma zapewnioną pełniejszą informację o działaniach oddzielnych grup i zmianach sytuacji w rejonie działań bojowych desantu.

Dowódca pułku otrzymuje informacje i orientuje się w sytuacji głównie z następujących źródeł: ze sztabu DLB, od załóg prowadzących rozpoznanie rejonu działań bojowych desantu, od załóg wykonujących wcześniej zadania na korzyść desantu, od grupy operacyjnej AL, dowodzącej lotnictwem wspierającym w rejonie działań bojowych desantu powietrznego.

Grupa operacyjna AL, znajdująca się w rejonie położenia SD lub WSD dowódcy frontu/armii/, w którego pasie natarcia stosuje się desant powietrzny, utrzymuje łączność z desantem powietrznym orientując się w sytuacji w rejonie działań bojowych desantu. Grupa operacyjna na podstawie konkretnej sytuacji i potrzeb dowódcy desantu powietrznego konkretyzuje wcześniej uzgodnione zagadnienia współdziałania, wzywa lotnictwo nad pole walki, konkretyzuje zadania, a w razie konieczności przecelowuje na inny obiekt.

W rejon działań bojowych desantu powietrznego ze składu grupy operacyjnej dla zapewnienia bardziej bezpośredniej łączności /współpracy/ wyrzuca się oficerów naprowadzenia lotnictwa ze środkami łączności, a podczas zabezpieczenia desantów operacyjnych niewielkie grupy operacyjne.

W zapewnieniu nieprzerywanego dowodzenia bardzo ważną rolę odgrywają sztaby. Sztab pułku powinien śledzić za zmianami sytuacji w rejonie działań bojowych, meldować o tym dowódcy i przygotowywać dla niego niezbędne dane do dokładnego sprecyzowania decyzji.

Sztab doprowadza do podwładnych zmiany w sytuacji i decyzje dowódcy, udziela im pomocy w przygotowaniu do działań bojowych, a także śledzi wykonanie decyzji dowódcy pułku. Sztab pułku organi-

zuje rozpoznanie powietrzne, zapewnia przygotowanie pododdziałów do powtórnego wylotu i utrzymuje nieprzerwaną łączność ze współdziałającymi pułkami lotniczymi.

Złożoność i dynamiczność sytuacji podczas współdziałania z desantem powietrznym powoduje szczególne potrzeby w utrzymaniu spodziewanej nieprzerwanej łączności/ dowodzenia w warunkach stosowania przez przeciwnika zakłóceń. Dlatego też podczas organizacji dowodzenia powinno być szczegółowo rozpracowane i doprowadzone do sprawności kierowanie kanałami łączności, wydzielone zapasowe/utajnione?/ kanały i przewidziane kompleksowe posługiwanie się posiadanymi środkami łączności.

Desanty powietrzne znajdują szczególne zastosowanie w wojnie. Zabezpieczenie desantów bombowców wymaga ścisłego stosowania wśród innych/pozostałych/ zasad KB.

Doświadczenia II wojny światowej, a także analizy wojennych poglądów na prowadzenie operacji i walki pokazują, że warunkiem sukcesu desantowania desantów powietrznych, decydującym nie jest w znacznym stopniu sprzyjające skutecznemu pokonaniu obrony przeciwnika, a także stworzenie sprzyjających warunków dla następujących działań desantu powietrznego i wykorzystania desantu środkami materiałowymi.

Odpowiedzią na tego rodzaju działania bojowe pułku będą przebiegać w trudnych warunkach organizacji uderzeń w noc. Tymczasem to bardziej poważnego i/odpowiedzialnego/ starannego nauczania taktyki bombowców, zabezpieczających desanty powietrzne.

Plb okresuje się mocnym środkiem ogniewym, będącym w stanie zabezpieczyć działania bojowe desantu praktycznie w dowolnych warunkach. Podstawowymi zadaniami pułku będzie udział w przygotowaniu ogniewym desantowania i obszkadnienie wojsk obrony przeciwdesantowej i odwodów, uczestniczących w walce w desantach powietrznych.

Doświadczenia sakoleń armii radzieckiej dowodzą, że osiągnięcia stosowania desantów powietrznych w czasie wojny i nauczanie ich posiadają bardzo wielkie znaczenie dla teorii i praktyki prowadzenia współczesnych wojen.

Z a k o ń c z e n i e

Desanty powietrzne znajdą szerokie zastosowanie w przyszłej wojnie. Zabezpieczenie desantów bombowcami będzie mieć wielkie znaczenie wśród innych/pozostałych/ zadań LB.

Doświadczenia II wojny światowej, a także analiza współczesnych poglądów na prowadzenie operacji i walki pokazuje wciąż wzrastające znaczenie nocnego desantowania desantów powietrznych. Desantowanie nocą w znacznym stopniu sprzyja skutecznemu pokonaniu obrony przeciwlotniczej przeciwnika i osiągnięciu niespodziewanego ataku obiektów, a także stwarza sprzyjające warunki dla następnych działań desantu powietrznego i zaopatrywania desantu środkami materiałowymi.

Odpowiednio do tego działania bojowe pułku będą przebiegać w trudnych warunkach organizacji uderzeń w nocy. Wymaga to bardziej poważnego i/odpowiedzialnego/ starannego nauczania taktyki bombowców, zabezpieczających desanty powietrzne.

Plb okazuje się mocnym środkiem ogniowym, będącym w stanie zabezpieczyć działania bojowe desantu praktycznie w dowolnych warunkach. Podstawowymi zadaniami pułku będzie udział w przygotowaniu ogniowym desantowania i obezwładnienie wojsk obrony przeciwdesantowej i odwodów, uczestniczących w walce z desantem powietrznym

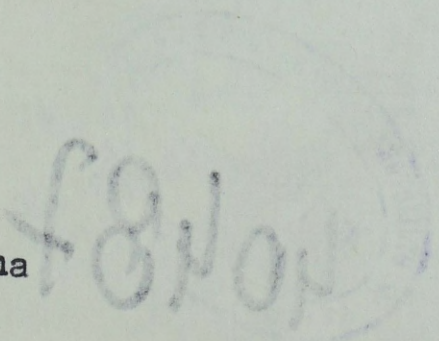
Doświadczenia szkolenia Armii Radzieckiej pokazują, że zagadnienia stosowania desantów powietrznych są bardzo aktualne i nau-
czenie ich posiad bardzo wielkie znaczenie dla teorii i praktyki
prowadzenia współczesnych wojen.

1. Warunki działań pib podczas zabezpieczenia desantów po- wietrznych	5
2. Prowadzenie działań bojowych przez pib w czasie zabez- pieczenia desantów powietrznych	9
3. Właściwości organizacji działań pułku na kursję desantu powietrznego i właściwości dowodzenia pułkiem w czasie działań bojowych	30
ukończenie	37

Wyd. w 1 egz.
Egz. nr 1 Kancelaria Tajna
Druk. L. J. dn. 05.01.1977
Nr ks. masz. 0935/WL

Spis treści	Str.
Wstęp	2
1. Warunki działań plb podczas zabezpieczenia desantów powietrznych	5
2. Prowadzenie działań bojowych przez plb w czasie zabezpieczenia desantów powietrznych	9
3. Właściwości organizacji działań pułku na korzyść desantu powietrznego i właściwości dowodzenia pułkiem w czasie działań bojowych	30
Zakończenie	37

Wyk. w 1 egz.
Egz. nr 1 Kancelaria Tajna
Druk. L.J. dn. 05.01.1977
Nr ks. masz. 0935/WL

373

Wzrost

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....